

Αντώνια,||³ (καὶ) καταυτὸν τὸν καιρὸν ἀπὸ ἀμέλειάν της δὲν τοῦ ἔκαμε προικοσύμφωνον, τὴν σήμερον εἰκιωθελῶς δίδι (καὶ) προι||⁴ κωδοτῆζη μὲ τὴν εὐχήν της μίαν εἰκόνα, τὸν ἄγιον Ἰωάννην, ἐνα χοράφι εἰς τοὺς ἄγιους Ἀποστόλους πατρικόν του, πλ(ησίον)||⁵ Ταξηαρχῶν μοναστήρι· ἐνα χοράφι εἰς ταῖς Καμάραις, πλ(ησίον) ἡ αὐτὴ μητέραν του· ἔτι ἐνα κομάτι εἰς ταῖς Καμάραις μὲ||⁶ ἀλόνι (καὶ) σικιὰ μέσα, (καὶ) δύω λάκοι, ἀγοράν τοῦ παποῦ του ἀπὸ τοὺς Ῥενιέριδες· ἔτι εἰς τὴν ίδιαν τοποθεσίαν||⁷ ἐνα χοράφιον, πλ(ησίον) τὸ αὐτὸ χοράφιον τῶν Ῥενιέριδων· τὸ ἐνα τέταρτον τοῦ ἀμπελί(ου) εἰς τὸ Καλάμι, πλ(ησίον) Σταματε||⁸ λάκης Καμπάνης· ἔτι μίαν χαλέπαν εἰς τὸν Πύργον ἀπὸ πάνω, πλ(ησίον) Γεώργι(ος) Σαλιάρης. Προστούτοις, νὰ||⁹ δίδι τῆς μητρός του πέντε παλιάτζαις κρασὶ ἐπὶ ζοῆς της ἀπὸ τὸ ἀμπέλι ὅπου τοῦ προικίζει· ὁμοίως τοῦ δίδι (καὶ) ἐνα βό||¹⁰ δι [ζευάρι] (καὶ) ἔξ κεφάλαια πρόβατα, ἐνα χαρανὶ τῆς μάνδρας, δύω βουδόμανδρα μὲ τὸν φούρνον (καὶ) ἐνα βούτζι·||¹¹ ταύτα (καὶ) τὴν εὐχήν της. (Καὶ) εἰς διοινεκεῖ ἐνδιξην ἐγένετο τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον παραυτὶ δι ἀλλου εἰς ἀσφάλιαν.

||¹² Νάουσα, τῇ 22 Αυγούστου 1816.

||¹³ Αθουσα γηνη πωται Είακωβου Βαβανου στεργι και βεβαιώνη το παρον δηα χηρος καμου Γεωργιου Βητζαρα||¹⁴ και μαρτιρο και εγω.

||¹⁵ Ο κοινὸς Καντζελλάρι(ος) Ιωάννης Κορτιάν(ος) γέγραφα τῇ θελείσι τῆς ἀνωθεν (καὶ) μαρτυρῶ.

21

Χειρόγρ. 214, φύλ. 49 - 50. Προικοσύμφωνον τῆς 11 Ιανουαρίου 1820.

Ἐν δόματι τοῦ Κυρί(ου) Ἰησοῦ Χριστ(οῦ), τῆς κυρίας Φανερωμένης, τοῦ ἄγι(ου) μεγαλομάρτυρος Προκοπί(ου) (καὶ) πάντων τῶν ἀγίων ἀμήν.

||² Τὴν σήμερον ἐλθόντες εἰς γάμου κοινονίαν τὰ ὑπογεγραμμένα μέρη ἔχωντας ἡ κυρία Μαργαριτάκη γυνὴ ποτὲ Ἰωάνν(ου)||³ Μπελόνικ υἱόν, δόματι Γεώργιον, καὶ ἀπὸ τὸ ἔτερον μέρος ἡ Παναγιώτα γυνὴ ποτὲ Νικολάου Μωραΐτη ἔχωντας θηγα||⁴-τέραν παρθένον, δόματι Ἐλισάβετ, καὶ δίνη ἡ ρηθείσα Μαργαριτάκι τοῦ υἱού της διὰ χάριν προικὸς τὰς εὐχὰς τοῦ Χριστ(οῦ).||⁵ ἦτα μίαν εἰκόνα, τὸν ἄγιον Ἰωάννην, τὸ σπύτη ὅποι ἐκτησεν ὁ ίδιος εἰς τὸ Νεοχώρη, π(λησίον) Ιωάννης Μωραΐτης,||⁶ τὸν πατρικόν του νερόμυλον μὲ τὸ ποτιστικὸν εἰς τὰ Προτύρια, π(λησίον) (σιδρ) Θεοδωράκης Ῥενιέρης, δύω χωράφια μὲ||⁷ μάνδραις εἰς τὰ Κραύγα, π(λησίον) Βαλεντής Δραγάζης, ἀγορά του ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του Νικόλα, δύω βουδόπουλα (καὶ) μία φοράδα.||⁸ Απὸ τὸ ἔτερον μέρος ἡ Παναγιώτα δίνη τῆς θυγατρός της τὰς εὐχὰς τοῦ Χριστ(οῦ). ἦτα διὰ προίκα ἐνα εἰκόνισμα τὸν ἄγιον||⁹ Παντελεήμονα, ἐνα πάπλωμα, δύω ζευάρια σεντόνια, μία κουρτίνα, ἐνα στρόμα, ἐνα τέγκερε, ἐνα τυγάνι, ὑποχρεώ||¹⁰ νοντας καὶ τὰ

τρείς της παιδιά τὰ ἀρσενικὰ κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ πατρός των, νὰ τῆς ἀγοράζουν ἔνα σπύτη. "Ετι τῆς^{||11} δίνη ἔνα λεμὸν μποτόνια, μία καρέγλα, μία κασέλα, δύω ντουζίνες πιάτα, μία φορεσάρρουχα μεταξοτά,^{||12} ἔνα ταυλομάνδιλον καὶ τρεῖς πετζέτες, ἔνα κκανδιλιέρη προύντζινον, ὅπτὸν κεφάλαιας ζουλοπρόβατα, μία ἀγελάδα· ἀπὸ^{||13} δὲ τὰ ἔξοτικά, ἔνα ἀμπέλι εἰς τὸν Κώστον μὲ σπύτη καὶ πατιτίρη, π(λησίον) Κωνσταντής ἀδελφός της, ἔνα χωράφι εἰς τὸν Λάκον^{||14} τοῦ Ἀναγνώστη, π(λησίον) (σιδόρ) Παναγιωτάκης Δ. Δημητρακόπουλος· ταύτα (καὶ) τὴν εὐχήν της. Ή δὲ τελείωσις τῶν γάμων νὰ γί^{||15}νεται ἐως τὴν ἔρχομενην Κυριακὴ τῆς 18 τοῦ τρέχοντος ὥποιος ἀλειλογήσει νὰ πληρώνῃ τοῦ ἑτέρου μέρους διὰ κουνδιάνα^{||16} γρόσια τρικκότικ, (νούμερο) 300. "Ετι διλούται ὅτι (ὅπερ μὴ γένητω) (καὶ) ἀκολουθήσει ἀτεκνία, νὰ πυγενούν τὰ προικοδωτιθέν^{||17}τα, ώς συνήθες, εἰς τοὺς προθυμωτέρους. Διὸ (καὶ) ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον γράμμα ὑπογεγραμμένον παρ'^{||18} ἐκατέρων τῶν μερῶν εἰς διοικεῖ ἐνδειζην (καὶ) ἀσφάλειαν.

^{||19} Ναούσα τῆς Πάρ(ου), (τῇ) 11 Ιανουαρίου 1820.

^{||20} Μαργαρίτα ποτὲ Ιωάννη Πελώνια βαΐβεοτ τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀντωνίου(ου) ιερέως Γεροντὶ καὶ μαρτυρῶ.

^{||21} Πανάγιότα γινὴ ποτὲ Νηκολάου Μοραύτι βεβεὴ διὰ χηρὸς ἐμοῦ Θεοδόρου Ρενηέρι [καὶ] καὶ μαρτιρό.

^{||22} Ο κοιν(ὸς) Καγτζελάρι(ος) Ιωάννης Κορτιάν(ος) γέγραφα καὶ μαρτυρῶ.

22*

Χειρόγρ. 214, φ. 50. Προικοσύμφωνον τῆς 16 Ιανουαρίου 1820.

»Τὴν σήμερον ἐλθόντες εἰς γάμου κοινοίαν τὰ κάτωθεν ὑπογεγραμμένα μέρη, ἔχωντας δὲ κύριο Τζανής Βαλέντζας καὶ ἦ^{||2} γυνὴ του Μαρία θηγατέραν παρθένον, ὄνοματι Κυριακή, ζητεῖ δὲ αὐτὴν ὁ κύριος Ἀναστασι(ος) Πιέρος Ιθακίσι(ος) διὰ νόμημον (καὶ)^{||3} εὐλογιτικήν του γυναίκα, καθὼς διακελεύη ἡ τοῦ Χριστ(οῦ) ἀνατολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Καὶ πρώτον δίνη ὁ κύριος Τζανής^{||4} μὲ τὴν συζιγόν του τῆς θηγατρός των τὰς εὐχὰς τοῦ Χριστ(οῦ) καὶ τὴν ἐδική των. Ἐπειτα διὰ χάριν προικ(ὸς) ἔνα εἰκόνισμα,^{||5} τὸν Εὐαγγελισμόν, τὸ διπύτιον ὃποῦ ἔχει εἰς τὸ Νεοχώρι μεσά καὶ ἔξω, π(λησίον) Κωνσταντής Μπαφίτης, ἔνα κασέλι, ἔνα μπά^{||6}γκον καὶ μία καρέγλαν, δύω ζευάρια σεντόνια τοῦ στραπάτζου, ἔνα τηλάρη γιομάτο, ἔνα πάπλωμα, μία κολτινά,^{||7} τρείς μαξελάρια, ἔνα τραπέζη, ἔνα ταυλομάνδιλω, τρεῖς πετζέτες, δύω ντουζίνες πιάτα κόκινα καὶ ἀσπρά, ἔνα καν^{||8}διλιέρη μπρούτζινον, μία ντουζίνα πυρούνια σιδερένια, ἔνα τυγάνι, καὶ ἔνα χαρανί τῆς κουζίνας, μία ἀπλά^{||9}δενα παλαιά, μία